

Torek, 10. marca 2009

Neoporečnost spletnih iger na srečo

P6_TA(2009)0097

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 o neoporečnosti spletnih iger na srečo (2008/2215(INI))

(2010/C 87 E/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 49 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, ki je priložen Pogodbi ES,
- ob upoštevanju sodne prakse, ki jo je razvilo Sodišče Evropskih skupnosti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽²⁾ (Direktiva o storitvah),
- ob upoštevanju Direktive 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov ⁽³⁾ (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah),
- ob upoštevanju Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. maja 2008 o Beli knjigi o športu ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju ustnega vprašanja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov Komisiji z dne 16. oktobra 2006 o igrah na srečo in športnih stavah na notranjem trgu (O-0118/2006), razprave, ki je sledila v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov dne 14. novembra 2006, ter odgovora, ki ga je podal član Komisije,
- ob upoštevanju informativnega dokumenta o spletnih igrah na srečo, ki se osredotoča na neoporečnost in kodeks ravnanja za igre na srečo, ki ga je za Evropski parlament pripravilo podjetje Europe Economics Research Ltd,
- ob upoštevanju študije o storitvah iger na srečo na notranjem trgu Evropske unije z dne 14. junija 2006, ki jo je za Komisijo pripravilo podjetje Swiss Institute of Comparative Law (SICL),

⁽¹⁾ Schindler 1994 (C-275/92), Läära 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Placanica 2007 (C-338/04), Unibet 2007 (C- 432/05), UNIRE 2007 (C-260/04).

⁽²⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

⁽³⁾ UL L 332, 18.12.2007, str. 27.

⁽⁴⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0198.

Torek, 10. marca 2009

- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in zaščito potrošnikov (A6-0064/2009),
- A. ker je bruto dohodek od spletnih iger na srečo v letu 2004 znašal od 2 do 3 milijarde EUR, kar je po ugotovitvah iz omenjene raziskave SICL približno 5 % celotnega trga iger na srečo v EU, in ker je njegova hitra rast neizogibna,
- B. ker je prihodek od iger na srečo, ki jih organizira ali dovoli vlada, daleč najpomembnejši vir dohodka za športne organizacije v številnih državah članicah,
- C. ker so igre na srečo, vključno s spletnimi, običajno dosledno urejene v vseh državah članicah na temelju načela subsidiarnosti, da bi zavarovali potrošnika pred zasvojenostjo in goljufijami, preprečili pranje denarja in druge oblike finančnega kriminala pa tudi vnaprejšnje dogovore o rezultatih ter ohranili javni red; ker Sodišče Evropskih skupnosti za te namene dovoljuje omejitve svobode ustanavljanja in opravljanja storitev zaradi splošnega interesa, če so sorazmerne in nediskriminacijske,
- D. ker vse države članice razlikujejo med takšnimi omejitvami glede na vrsto igre na srečo, kot so na primer kazinske igre, športne stave, loterija ali stave na konjskih dirkah; ker večina držav članic – tudi domačim ponudnikom – prepoveduje prirejanje spletnih kazinskih iger, veliko število pa jih podobno prepoveduje tudi sprejemanje spletnih športnih stav in prirejanje spletnih loterij,
- E. ker so dejavnosti iger na srečo izključene iz direktiv 2006/123/ES, 2007/65/ES in 2000/31/ES in ker je Parlament v svoji zgoraj navedeni resoluciji o Beli knjigi o športu izrazil pomisleke glede morebitne deregulacije iger na srečo,
- F. ker so države članice uredile svoje trge tradicionalnih iger na srečo, da bi zavarovale potrošnika pred zasvojenostjo, goljufijami, pranjem denarja in vnaprejšnjimi dogovori o rezultatih, ker je te politične cilje v sektorju spletnih iger na srečo veliko težje doseči,
- G. ker je Komisija proti desetim državam članicam začela postopek za ugotavljanje kršitev, da bi preverila, ali so nacionalni ukrepi, ki omejujejo čezmejno ponudbo storitev spletnih iger na srečo, večinoma športnih stav, skladni z zakonodajo Skupnosti, ker, kot je poudarila Komisija, ti postopki ne zadevajo monopolov in nacionalnih loterij, prav tako pa ne bodo vplivali na liberalizacijo trgov iger na srečo nasploh,
- H. ker je na Sodišče Evropskih skupnosti naslovljenih čedalje več predlogov za predhodno odločbo glede iger na srečo, kar očitno kaže na pomanjkanje jasnosti, kako razlagati in uporabljati zakonodajo Skupnosti v zvezi s temi igrami,
- I. ker neoporečnost v kontekstu te resolucije o spletnih igrah na srečo ne pomeni le zavezanosti preprečevanju goljufij in kaznivih dejanj, temveč tudi odvisnosti od iger na srečo in dostopa mladoletnikov do njih, in sicer s spoštovanjem varstva potrošnikov in kazenske zakonodaje, ter zavezanost preprečevanju nedovoljenega vpliva na izid športnih tekmovanj zaradi športnih stav,
- J. ker spletne igre na srečo združujejo nekaj dejavnikov tveganja, ki so povezani s problematičnim igranjem na srečo, med drugim lahek dostop do iger, raznovrstnost iger, ki so na voljo, ter manjše družbene omejitve ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Mnenje generalnega pravobranilca Bota z dne 14. oktobra 2008 v zadevi C-42/07; zgoraj omenjena raziskava SICL, str. 1450; prof. Gill Valentine, Literature review of children and young people's gambling (naročil odbor za igre na srečo Združenega kraljestva), september 2008.

Torek, 10. marca 2009

- K. ker so se športne stave in druge spletne igre razvijale hitro in nenadzorovano (zlasti prek meja v internetu), je šport zaradi nenehne grožnje, da bodo rezultati vnaprej dogovorjeni, in zaradi „stav proti rezultatu“ za posamezne športne dogodke še posebej izpostavljen nezakonitemu ravnanju stavnih,

Pregleden sektor, ki varuje javne in potrošniške interese

1. poudarja, da imajo države članice v skladu z načelom subsidiarnosti in s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti interes in pravico do ureditve in nadzora svojih trgov iger na srečo ob upoštevanju svoje tradicije in kulture, da bi zavarovale potrošnika pred zasvojenostjo, goljufijami, pranjem denarja in vnaprej dogovorjenimi rezultati ter zaščitile priznane strukture, ki financirajo športne dejavnosti in druge socialne pobude v državah članicah; poudarja, da si vse interesne skupine želijo dobro nadzorovanih in urejenih trgov iger na srečo; poudarja, da bi morali ponudniki spletnih iger na srečo spoštovati zakonodajo države članice, kjer te storitve opravljajo in kjer ima prebivališče potrošnik;

2. poudarja, da so storitve iger na srečo gospodarska dejavnost posebnega značaja, ker so z njimi povezana vprašanja socialnega in javnega reda ter zdravstvenega varstva in ker konkurenca na tem področju ne vodi do boljše delitve virov, zaradi česar je pri igrah na srečo potreben pristop več stebrov; poudarja, da pristop samo z vidika notranjega trga na tem občutljivem področju ni ustrezen, in poziva Komisijo, naj posebno pozornost posveti stališčem Sodišča Evropskih skupnosti glede tega vprašanja;

3. odobrava prizadevanja Sveta za reševanje vprašanj na področju spletnih in tradicionalnih iger na srečo in stav, ki so se začela v času francoskega predsedstva; poziva Svet, naj še naprej organizira uradne posvete o morebitnih političnih rešitvah glede tega, kako opredeliti in odpraviti težave, ki jih povzročajo spletne igre na srečo, Komisijo pa poziva, naj ta proces podpre in opravi raziskave ter v skladu z željami Sveta pripravi ustrezne predloge za doseg skupnih ciljev na področju spletnih iger na srečo;

4. poziva države članice, naj tesneje sodelujejo pri reševanju družbenih problemov in težav z javnim redom, ki izhajajo iz čezmejnih spletnih iger na srečo, kot so zasvojenost z njimi, zloraba osebnih podatkov ali kreditnih kartic; poziva institucije EU, naj tesno sodelujejo z državami članicami v boju proti vsem nedovoljenim ali nezakonitim spletnim igram na srečo ter zaščitijo potrošnike in preprečijo goljufije; poudarja, da se je treba sporazumeti o tem, kako to doseči;

5. poudarja, da bi morali zakonodajalci in ponudniki tesno sodelovati z drugimi udeleženci na področju spletnih iger na srečo, na primer ponudniki iger na srečo, zakonodajalci, potrošniškimi organizacijami, športnimi organizacijami, panožnimi združenji in mediji, ter imeti skupno odgovornost za neoporečnost spletnih iger na srečo in obveščanje potrošnikov o možnostih negativnih posledic teh iger;

Boj proti goljufijam in drugim oblikam kaznivih dejanj

6. ugotavlja, da so kriminalne dejavnosti, kot je pranje denarja ali črna ekonomija, povezane tudi z igrami na srečo in vplivajo na integriteto športnih dogodkov; meni, da ta grožnja integriteti športnih tekmovanj močno vpliva na udeležbo na najosnovnejši družbeni ravni, ki največ prispeva k javnemu zdravju in družbeni vključenosti; prav tako ocenjuje, da bi utegnilo zaupanje javnosti uplahniti, če bi šport obveljal kot orodje za neupravičeno pridobivanje finančnih koristi igralcev, funkcionarjev ali drugih, namesto da bi se spoštovale njegove vrednote in pravila in namesto da bi bil namenjen zabavi ljubiteljev športa;

7. meni, da razmah spletnih iger na srečo omogoča nepošteno ravnanje, kot so goljufije, dogovarjanje o rezultatih, nezakoniti karteli za stave in pranje denarja, saj se spletne igre na srečo lahko hitro ustvarijo in odstranijo, pa tudi močno se je povečalo število čezmejnih izvajalcev; poziva Komisijo, Europol in druge nacionalne in mednarodne ustanove, naj pozorno spremljajo nova odkritja in poročajo o njih;

Torek, 10. marca 2009

8. meni, da varovanje neoporečnosti športnih dogodkov in tekmovanj zahteva sodelovanje lastnikov športnih pravic, izvajalcev spletnih stav ter javnih organov na nacionalni ravni, ravni EU in mednarodni ravni;

9. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo prireditelji športnih tekmovanj, stavnice in zakonodajalci v sodelovanju zasnovali ukrepe, s katerimi bo omejeno tveganje v zvezi z nezakonitimi športnimi stavami in vnaprej dogovorjenimi športnimi rezultati, ter raziskali možnosti za vzpostavitev izvedljivega, pravičnega in trajnostnega regulativnega okvira za zaščito integritete športa;

10. poudarja, da so športne stave oblika komercialnega izkoriščanja športnih tekmovanj, in priporoča, da države članice organizatorje športnih prireditev zaščitijo pred nepooblaščen komercialno uporabo tekmovanj, predvsem s priznanjem njihovih pravic, ter uvedejo mehanizme, ki bodo jamčili za pošteno plačilo v korist vseh ravni profesionalnega in ljubiteljskega športa; poziva Komisijo, naj preuči, ali bi bilo mogoče organizatorjem športnih prireditev podeliti pravice intelektualne lastnine (neke vrste avtorskih pravic ⁽¹⁾) za tekmovanja;

Preprečevanje škode za potrošnika

11. meni, da priložnost za igranje spletnih iger na srečo kadar koli in v zasebnosti, s takojšnjimi rezultati in možnostjo igranja za velike vsote denarja, ki jo ponuja internet, omogoča nastanek zasvojenosti z igrami; vendar ugotavlja, da vpliv posameznih oblik spletnih iger na srečo na potrošnike še ni v celoti znan in da bi bilo treba to področje podrobneje raziskati;

12. opozarja na vse pogostejše skrbi zaradi preveč preprostega dostopa mladih do spletnih iger na srečo, tako zakonitih kot nezakonitih, in poudarja, da je treba uvesti učinkovitejše preverjanje starosti in mladoletnikom preprečiti, da bi na spletnih mestih uporabljali brezplačne predstavitvene različice iger;

13. opozarja, da zlasti mladi ne razlikujejo dobro med koncepti sreče, usode, naključja in verjetnosti; poziva države članice, naj se posvetijo glavnim dejavnikom tveganja, ki lahko povečajo verjetnost, da se bo pri (mladem) posamezniku razvila zasvojenost z igrami na srečo, in poiščejo načine, kako se s temi dejavniki spopasti;

14. je zaskrbljen zaradi vse večjega medsebojnega vpliva televizije, mobilne telefonije in internetnih strani, ki ponujajo igre na srečo na daljavo ali spletne igre na srečo, namenjene zlasti mladim; meni, da bo ta razvoj prinesel nove izzive na področju predpisov in socialnega varstva;

15. meni, da bodo spletne igre na srečo verjetno prinesle dodatno tveganje za potrošnike in da zato lahko države članice upravičeno omejijo prosto opravljanje storitev spletnih iger na srečo, da bi potrošnike zavarovale;

16. poudarja, da so starši odgovorni za to, da mladoletnikom preprečijo igranje iger na srečo in njihovo zasvojenost s temi igrami;

17. hkrati poziva države članice, naj namenijo ustrezna sredstva za raziskave, preprečevanje in reševanje problemov, povezanih s spletnimi igrami na srečo;

18. meni, da bi bilo treba dobiček od iger na srečo porabiti za dobro družbe, na primer stalno financiranje izobraževanja, zdravstva, profesionalnega in ljubiteljskega športa ter kulture;

19. podpira razvoj standardov za spletne igre na srečo, kar zadeva starostno omejitev, prepoved sistemov kreditiranja in bonusov, da se zaščiti ranljive igralce na srečo, informacije o možnih posledicah iger na srečo ter o tem, kje poiskati pomoč pri zasvojenosti, morebitno nevarnost za zasvojenost pri določenih igrah in tako dalje;

⁽¹⁾ „Portretrecht“ v nizozemščini.

Torek, 10. marca 2009

20. poziva vse interesne skupine, naj obravnavajo vprašanje socialne osamitve, ki jo povzroča zasvojenost s spletnimi igrami na srečo;
21. meni, da samoregulacija oglaševanja, promocije in zagotavljanja spletnih iger na srečo ni dovolj učinkovita, zato poudarja, da je potrebna tako ureditev kot sodelovanje med panogo in javnimi organi;
22. poziva države članice, naj sodelujejo na ravni EU ter ukrepajo proti javnim in zasebnim ponudnikom spletnih iger na srečo, ki agresivno oglašujejo in tržijo svoje proizvode, na primer z brezplačnimi predstavitvenimi različicami iger, da bi zaščitile problematične igralce na srečo in ranljive potrošnike, kot so otroci in mladi;
23. predlaga, da se preučijo možnosti za uvedbo največjega mesečnega zneska, ki ga posameznik lahko porabi za igre na srečo, ali da se ponudnikom spletnih iger na srečo naloži, naj uporabljajo predplačniške kartice za igranje, ki bi bile naprodaj v prodajalnah;

Kodeks ravnanja

24. ugotavlja, da je lahko kodeks ravnanja še vedno koristno orodje za doseganje nekaterih javnih (in zasebnih) ciljev ob upoštevanju tehnološkega razvoja, sprememb želja potrošnikov ali razvoja tržnih struktur;
25. poudarja, da je kodeks ravnanja samoregulativni pristop, ki ga oblikuje panoga sama, in zato lahko služi kot dodatek zakonodaji, ne more pa je nadomestiti;
26. poudarja tudi, da bo učinkovitost kodeksa ravnanja v marsičem odvisna od tega, ali ga bodo nacionalni zakonodajalci in potrošniki sprejeli, ter od njegovega izvajanja;

Spremljanje in raziskave

27. poziva države članice, naj dokumentirajo obseg in rast svojih trgov spletnih iger na srečo in izzive, ki izhajajo iz teh iger;
28. poziva Komisijo, naj začne raziskavo o spletnih igrah na srečo in nevarnosti nastanka zasvojenosti z njimi, na primer o tem, kako oglaševanje vpliva na zasvojenost z igrami na srečo, ali bi bilo mogoče oblikovati skupno evropsko kategorizacijo iger glede na možnost zasvojenosti ter kakšni bi lahko bili preventivni in kurativni ukrepi;
29. poziva Komisijo, naj preuči predvsem vlogo oglaševanja in trženja (vključno z brezplačnimi predstavitvenimi različicami iger v spletu), ki mladoletnike neposredno ali posredno napeljujeta k igranju iger na srečo;
30. poziva Komisijo, Europol in nacionalne organe, naj zbirajo in si izmenjujejo informacije o obsegu goljufij in drugih oblikah kaznivih dejanj v sektorju spletnih iger na srečo, na primer med udeleženci v sektorju;
31. poziva Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z nacionalnimi vladami preuči gospodarske in negospodarske učinke opravljanja čezmejnih storitev iger na srečo v povezavi z neoporečnostjo, socialno odgovornostjo, varstvom potrošnika in vprašanji obdavčenja;

Torek, 10. marca 2009

32. poudarja, da je stalno bivališče potrošnika pomemben podatek za države članice, če želijo učinkovito nadzorovati, omejevati in spremljati storitve iger na srečo, ki se opravljajo na njihovem ozemlju;

33. poziva Komisijo in države članice, naj pojasnijo kraj obdavčitve spletnih iger na srečo;

*

* *

34. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Zagotavljanje kakovosti hrane, vključno z uskladitvijo ali vzajemnim priznavanjem standardov

P6_TA(2009)0098

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 o zagotavljanju kakovosti hrane, vključno z uskladitvijo ali vzajemnim priznavanjem standardov (2008/2220(INI))

(2010/C 87 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 33 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z dne 15. oktobra 2008 o kakovosti kmetijskih proizvodov: proizvodni standardi, zahteve za kmetovanje in sheme kakovosti (KOM(2008)0641),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. oktobra 1998 o politiki kakovosti kmetijskih in kmetijsko-živilskih proizvodov ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije iz oktobra 2008 o shemah za potrjevanje kakovosti živil,
- ob upoštevanju pregleda skupne kmetijske politike (SKP),
- ob upoštevanju mandata Evropskega sveta Komisiji za pogajanja na področju kmetijstva, ki je podan v predlogu Komisije iz januarja 2003 o postopkih pri pogajanjih v okviru STO na področju kmetijstva ⁽²⁾,
- ob upoštevanju konference z naslovom „Food Quality Certification – Adding Value to Farm Produce“, ki jo je organizirala Komisija dne 5. in 6. februarja 2007 v Bruslju,
- ob upoštevanju predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom (KOM(2008)0040),
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja ter mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A6-0088/2009),

⁽¹⁾ UL C 328, 26.10.1998, str. 232.

⁽²⁾ Dokument Komisije 625/02.